

Kadim Konuk

– Y.KIZILTAN · 23 Ekim 2018

KADİM KONUK...

-Akbabalar

Cesedim başucunda yas tutuyor

Dökülen gözyaşları cehennem çakan şimşekleri çağırıyor

Kadim bir inanca düşen yıldırım ruhumu kül ediyorVe

*Olup biteni hayretle izleyen Yüce Kibir

Çaresizliğinden dudaklarını ısıyor!

.

.

.

Camiaya mit nemfoman yellozun

Çalveriyor kapısını İmpotent dasnik

Getirdiği kadim konuk ile hiç düşünülmeden buyur ediliyor sonra

Çoklu halvete

Kadim konuk asırlık Kaplumbağa çünkü!

Kıradurduğu zırhıyla

Gizemli üryanlığındaki kan kırmızı şehvete

Bir gayret soyunuyorken kadim konuk

Dehşete kapılıyor aniden yelloz

Ve

Aniden kapılıyor dehşete dasnik...

Kadim konuk;

Kanlı mahreminin özüne yaşattığı ironik utanç yüzünden

Telaşla kaçveriyor

Münzevi yaşamına mahal sarı kayın ormanı derinine

Arkasına dahi bakmadan...

Ağır ağır yine fakat...

Zırh yükünü üzerinden atmasına rağmen üstelik...

.

.

.

Tek boynuzlu keçi parşömenlerine yazıyor

Destan aşkların gerçek hikayelerini şair

Gece karanlığında da okunabilsinler diye sonra

Işık kertelıyor mısra sonlarına

Semalarından
Gri bulutlar gönderiyor
Kadim büyücü Homeros'a... Yağmurları asitli!
Ki
O gri bulutların
Hiddeti Pars kükreyen şimşekleriyle
Kül ediliyor büyücünün kırık beyaza çalan eprimiş sakalı
Zerre aldirmeden sonra günahına;
Mısralarının mahremine dokunabilen
Her G-ül yüzlü bakirenin
İlk adımı oluyor İLAHİ AŞKA...
(Yıldırım Kızıltan/2010)